

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára: Egész évre 8 K Fél évre 4 „ Negyed évre 2 „ Egyes szám ára 20 fillér.	Felételő szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.	Laptalajdonos és kiadó: BALKÁNYI IERNÓ.	Kéziratokat nem adunk vissza. Szerkesztés és kiadálváltás: B a l k á n y i I e r n ó könyvkereskedésben Alsólendvában. A nyitlter sora egy korona.
--	--	---	---

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Feltámadások.

Irta: BUDAVÁRY LÁSZLÓ.

Feltámadásra kongnak a harangok,
Vigad szégyén s vigadnak a nagykok,
Nagy ünnep van ma, ünnepel az ég is
S a föld virággal övezve ragyog.

A mindenségen égi fény dereng át
S a boldog érzés szőz lepedez,
Csupán egy ország gyászol itt e földön
S népe szeméből bús könny permetez.

Miért e gyász, e bánkódás miért van?
Miért a könny e boldog hajnalon?
Mikor az égi szeretet királya
Győzelmet nyert a síri hantokon...

Mért nincs öröm ma minden szív s kebelben?
Mért őlt egy ország gyászos szőzcsuhát?
E nemzet mért nem áldja hangos szóval,
Örömpreves a világot Urát?...

Feltámadásra kongnak a harangok,
A millió ember templomba siet;
A buzgó hit varázos ihletével
Áthatja most az emberi szívet.

Majd felhangzik a pap „Hallelujá”-ja
S letérdel koldus, mágnás és király,
El-ül keblükben e szent pillanatban
A büszke góg és gylent pártviszály...

S a szeretetnek hő reménységára
Elömlök lágyan minden homlokon
És a feltámadt drága Messiashoz
Imák rezdülnék át az ajkakon.

De ah, e szó nem vig zsolozsma nálunk,
A pap szava is tompa suttagós;
Tán rekvium ez, halottak napjára,
S nem üdvözítő, szent feltámadás!...

A síri csendet csak az orgonának
Jajongó, síró hangja váltja fel;
S emigyen zsong a tételök imája,
Az ima, mely húsvétót ünnepel:

„Feltámadt Krisztus, nézz le ránk az égből,
E bús nemzetnek lásd ezer baját,
Támaszd fel, kérünk, a sir mélységéből
Ezt a megrugdalt, megtépett hazát!...”

Feltámadunk!

Irta: OSZESZLY M. VICTOR.

... Gyászaborult volt a természet, szét-
terjesztett szárnyakkal lebegett felette a ha-
lál!... Elsötétült felette a nap, megrepedt
a templom kárpítja, megrendült sarkaiban
a föld s kivette halottait; fájdalom nyögés
hangzott végig az ürben, ahogy a nagy
katasztrófa végső jelenete lejátszódott a
koponyák hegyén, a Golgothán.

A halál hatalmas! A halál nagy! A ha-
lál legyőzte az Istent! Meghalt az Isten!
Borzalom fogta el az embereket, resz-
ketve menekültek lakásaikba.

Dehát az Isten volt-e az, aki a ke-
resztfán meghalt? Avagy csak az ember
halt meg ott?

— Ha Isten fia vagy, szabadítsd meg
magad és szabadíts meg minket is a ke-
resztől! — így gunyolódott a balfélén ke-
resztre-feszített lator.

És O nem szabadította meg magát!
Végtelen volt a sértés, végtelennek kellett
lennie a kiengesztelésnek is; az ember nem
nyújthatott elegendő áldozatot a végtelen
sértésért; az Istennek kellett meghalnia, hogy
a kiengesztelés teljes legyen.

...Levettek a keresztől, győlesba csa-
varták s egy sirlóthba tették. Nehéz, nagy
követ hengerítettek annak sírjára, aki véres
halálával megdöntötte a régi világrendet;
aki gyűlölet helyett szeretetet íltetett az em-
bereke szívébe; aki a test helyett a lelkek
felszabadulását hirdette!

...Sírját őrizték erős katonai őrzettel!
Oh tudták jól, hogy nem az embert, nem
a holtat őrizték, hanem azt az eszmét, a
mely a világot megváltotta.

— Romboljátok le a templomot, — így
szólt, — és én harmadnap felépitem azt!
És lerombolták... És O feleltette.

...Világosság tört ki a sötét sírből: a
remény sugara; az élet, az örök élet győ-
zött a halál fölött. Mit hozott a feltáma-
dás? Hozott véres harcot erre a földre: a
test és lélek harcát!

Noénak megígérte az Ur, hogy víz-
özönnel nem pusztítja többé el a világot,
s kellett egy megváltó özön, mely lemossa
évezredek bűnét, — s bekövetkezett az a
verőzön, mely az amphiteatrum porondját
pirosra festette a mártírok párologó vérével.

S az a nép, mely eltelejtélj azelőtt csak
az életben talála, most bizalommal tekint
a keleti ég felé, azfelé a halom, a Golgotha
felé, honnan a három kereszt közül a kö-
zepső glóriában ragyog, hitet, reményt és
szeretetet öntve keblébe.

...Meghalt?
Oh, a halál csak a menyország kapuja!
...Kinek közti halt meg?
Ki ne kívánna szenedni, ha az Isten
szenedhetett?!

S a szűkek énekzavál, hallelujával
mennek a halálba, mintha menyegzőre me-
nének; a férfiak bioszomával az ajkukon
lépnek a vadallatok közé s mosolyognak
akkor, amikor a fenekadk szétmarcangol-
ják testüket, — és ezt a nagy lekérőt, ezt
a halálmegetvőt elszántságot a feltámadás-
ból merítették!

Nero ünnepélyein a szurokba mártott
mártírok világitanak s nem halálhőrgés, nem
átközöds zavarja Nero orgáit: énekzés
és zsolozsma hangzik, s az elertlenedett,
elháló hangok mégis tulharsogják az ör-
jögző „evé”-ket; a „Kyrje eleison” hangjai
meylen, mintha a föld alól jönének, szöln-
nak, s az ájtatos, szenedő hangokra hideg
borzongás fut végig a póre bacchansón

hátán s remegve nyújtja ajkát csókra a két-
sövar rómainak

Nero mitől remeg? Hideg, hűvös az
éj, attól reszketett meg egész valójában.

Nem igaz! Az a máglyafény, az az
eleven fátyla bevilágított lelkenek sötét éj-
szakájába s oly undortó volt az, amit ott
látott, hogy megborzadt tőle.

Az imperátor, a hatalmas császár, miért
kedvelten? Mije nincs? Semmi, amit el ne
érhetne; háromszoros mómorba merál, a
bor, a szerelem és a vér mómorába, s mégis
egy érzi, hogy nála gazdagabbak, nála
boldogabbak azok a félig elszenedett
mártírok, akik nem hozzák, a hatalmas csá-
szarhoz, hanem hatalmasabb Urhoz: az élet
és halál urához könyörögnek kegyelemért: —
Kyrje eleison! — akikől elvehet
mindent, vgyont, életet; de eget sem kin-
nal, nem halálal nem vehet el: reményü-
ket, hitüket!

...Mindez a feltámadásból fakadt...
Az a szegény, akinek nincs meg a
betevő falata sem; aki koldussá tóri a
testét, míg egy falat kenyert megszerez;
aki rongyokban jár, gondokkal kel és gond
között hajlja álomra a fejét; ez megvász-
talodik, mert hisz mennel többet szenedve,
annál nagyobb lesz a jutalma a feltáma-
dás után!

Az a gazdag, akinek milliónyi kincse
kelti fel az emberek irgységét, remeg, hogy
elkell hagynia rengeteg vagyonát s kesség
neküül, ahogy világra jött, kell megjelennie
a Bró előt a feltámadás után, hogy szá-
mot adjon élete folyásáról.

Amazt túrni tanítja, emezt a kincsekkel
karöltve járó bűnökötől visszatartja.

Ez a feltámadás! Így váltotta meg Jé-
zus az emberiséget, visszaadta neki lelkét,
hitét, reményét s megmentette a késztbe-
eséstől. Ez a mai ünnep nagy jelentősége!

Adatok

a közbirtokosság történetéből.

Irta: IVÁNYI ANDOR ny. polg. isk. tanár.

Az alsólendvai közbirtokosság jegyzőköny-
veit lapozgató, ezekben a nagyközönség előtt
alig ismert, avagy már feledékenységbe ment ér-
dekes feljegyzéseket találunk.

Igy az 1899. február 12-én tartott közgyűlé-
si közgyűlés jegyzőkönyvében fel van említve,
hogy a hercegség és a volt urberések között a
szerződés 1862. március 30-án kötöttet meg. E
szerződés szerint az erdőterület 120 becsoldat
(90 kat. hold) tesz ki.

Az 1899. március 23-án tartott közgyűlés
pedig kimondja, hogy a volt urberések erdő-
és legelőterülete 412 kat. hold, amelyből erdő 90,
legelő 322 hold.

Az 1900. február 4-én tartott közgyűlés már
másképpen tudja a dolgot, amikor azt állítja, hogy
az urberé rendezés alkalmával a közbirtokosság
439 hold és 438 négyzetöl területet kapott. Ebből
az 1900. dec. 9-én tartott közgyűlés 120 kat. hold-
területet nem állapított meg. Ez a megállapo-
dás úgy látszik az előző közgyűlés hozzájárulá-
sával történt, mivel már az kimondotta, hogy

az erdőterülethez 30–40 hold hozzá legyen csatolható.

Az 1906. évi közgyűlés szerint a legelőterület már lekapad 259 kat. holdra, míg az irattárban levő telekajogdíjnyi kivonattal szerint ennél is kevesebb, csak 20 kat. holdra volt becsülhető. Ehhez adva a 120 kat. hold erdőterületet, ugyanazon telekajogdíjnyi szerint maradna a közbirtokosságnak még mintegy 25 kat. hold és 1143 négyzetöltsötöd módos használt terület; összesen tehát 385 kat. hold és 1143 négyzetöltsötöd. — Így van-e, nem tudom; de az itt hiszem, más se tudja. Hanem hogy az elterés a különböző területek kimutatás között feltűnően sok, ez bizonyos. Hogy ezen elterés a különböző időkben történt előadások, vagy telekfelvágások, avagy a közgyűlésnybe tévesen beirt gondolat folytán előtérülő, ezt nem tudom. Azt azonban, nem tudjuk meg, hogy a nemzeti, míg a birtokosságé el nem rendeli, hogy a terület — használati ágak szerint is — felmeressék.

Erdekes a közbirtokossági közgyűlés 1895. évi határozata, melyben a megfelelő előzetes eljárás alapján kimondja, hogy a közbirtokosság tulajdonát képező egész osztalton terület fél jogra oszlik. A jogosulatról s azok birtokrészeiről az újs. törzskönyv vezetetik. A birtokrészek 7 egész és $\frac{1}{2}$ jog között sokféle változatban oszlanak meg. Ez a sokféle sokfélezés még egyszerűbb ügyszóval lehetetlené tett azt, hogy jogát minden egyes egytörten és igazságosan kihasználjassák; márszétől a különböző időkben is így az 1906. február 4-iki közgyűlés által alkotott legelőterületi szabályzat is anélkül, hogy az örökös életigéltséggel járó bjakot orvosolta volna, — még a jegyzői hivatalt is rendkívül fáradszó munkával terhelte meg.

A birtokosság ügyeit a városi előjáróság vezette. A kögyűlések elnöke a bíró, jegyzője a községi jegyző volt. A kögyűlések — falusi módra — többnyire rendkívül viharosok voltak. A viharok legfőbb tárgyát azon kérték: kérték ki, hány darab szarvasmarhát, vagy sertést jhat ki a legelőre; továbbá, hogy a bikák vételeinek és tartásának költségeit kik viseljék? Persze akiknek sok állatuk van, nem bírdoznak mások érdekeivel, minél többet akartak díjtalanul kihajtani, sőt megkívánták, hogy a bikák (apaállatok) költségeit is a közös pénztár fizesse.

Nem tilt el a bekeltetés az 1906. évi közgyűlés legelőterületi szabályzata folytán sem. De nem csökkentette a háborgást az 1900. dec. 9-en tartott közgyűlési határozat sem, melynél fogva az apaállatok véletlenül és fenartási költségeit az anyaállatok tulajdonosai tartoznak viselni. Nem tudom, de nekem úgy tetszik, hogy ezen különben nagyon természetesen és igazságosan eldöntött kérdés még hosszabb ideig napirenden fog maradni.

A közbirtokosság a saját ügyeinek vezeté-

sét 1909. évben maga vette át, illetőleg hatóságilag jóváhagyott „Szervezési szabályzat” alapján azok vezetését általa választott gazdasági tanácsra bízta.

Ennek a tanácsnak a javaslatára a földművelési miniszterium rendelete és az általa kiadott, miúta alapján „Legelő-rendtartás”-t is alkotott, mely a folyó évben lépett életbe s így az 1906. évben alkotott szabályzat, mely annyi elégtelenségnek és vesződések munkának volt okozója, hatályát elvesztette. Vajjon szerencsésb lesz-e az új szabályzat, ki tudná ezt más most megmondani? Anyit azonban határozottan meg lehet róla állapítani: számol az állattartás érdekében, mindenkinek egyenlő mértékkel mér, kezezelve egymásri.

Nem akarok összehasonlításokat tenni a két legelőterület között, mert ez nagyon érzékeny dolog, de igen hosszadalmas lenne. E helyett a legelőre 1910. évben kihajtott állatállományról számolok be: Kijárt: tehát 181 db, 10 19. eskő 7, kecske 13, sertés 108, malac 127, lóba 629 db. Összesen kijárt 1169 drb állat, ami 308 $\frac{1}{2}$ számú állatnak felelt meg. Ezekhez számítva meg a közbirtokosság és a pásztorko állatát, kijárt mintegy 312–313 számú állat. Mivel pedig a közlegelőre 322 db számú állat hajtható ki (az előző szabályzat szerint 563 $\frac{1}{2}$ számú állat lehetett volna kihajtható!), elmondható, hogy legelőn valóban igénybe volt véve. Ennek dacára, ugyanilyen kihajtatás mellett a legelő kat. holdánként 9 koronánál többet a jog jóvedelmébe, ennyit is csak egy, hogy az adó és vízszabályozási díjak más jóvedelméből fedeztetnek.

A közlegelőre nem hajtott ki 55 közbirtokos, ezek 50 $\frac{1}{2}$ jogot képviseltek. Ezenkívül kihajtottak 67 jognélküli állatállajdonos, ezek 44 jogot vettek igénybe. Azon birtokosok száma, akik kevesebb állatot hajtottak ki, mint amennyit joguk alapján kihajthatnak volna, 43-at tejt ki. Úgyanennyien voltak azok, akik jogaikon felül hajtottak ki. 4–5 birtokos megmaradt jogaínál. Helyen elég ennyi visszapillantásul a multra és tanulságul a jövőre!

— **Alsólendva az alsóausztriai telefontorgalomban.** Különösen a kereskedőket érdekli az a rendelet, melyet a pécsi postaigazgatóság most kiadott. Eddig ugyanis Alsólendvőről nem lehetett Alsóausztrálval telefonon beszélni ama egyszerű oknál fogva, mivel Alsólendva nem volt eddig bevonva az alsóausztriai helyközi távbeszélő csereforgalomba. Ma, husvét vasárnapjától kezdve azonban Alsóausztrálval is nyerhetünk összeköttetést, ami különösen kereskedőink szempontjából fontos újítás.

Színészet.

Szintársulatunkról ma már végérvényesen megállapíthatjuk, hogy az teljes mértékben méltó a közönség pártfogására. Megállapíthatjuk, hogy a társulat nagyrészt olyan egyénekből áll, akik istendata tehetségükkel, hivatás-szeretettel és ügykezelésükkel nagy kelihetőségű városunk közönségének igényét. A mult héten például több olyan előadást láttunk, amelyek arról tettek tanúságot, hogy Fehér Vilmos jelenlegi társulata a tavalyinál jobban van szervezve, több olyan erővel rendelkezik, akirre minden előfigyaslás nélkül alkalmazhatjuk a „jó” jelzőt. „A kis kukorcs”, az „Iglói diákok”, „Sabin nők elrblása”, „Karenin Anna”, a „Testőr” mind-mind kifogástalan előadásai voltak az idei szezonnak, — szó csak a „Muzsikuskéány” előadásához férhet, annyiban, hogy a társulat az operettek előadásához feltűnően gyenge az idén.

A szombat esti „Kis kukorcs”-ban láttuk viszont Peéry Lest, akir már tavalyról ismerünk. Tavaly őta nem sok idő fogott le az idő kerekén, de ez az egy év is észrevehetően használt a menyecske avanszált fiatal szubrett művészetének. Élénk, temperamenturózus játéka biztosabb, hangja jobb, egyszerű megjelenésével magával ragadja a közönséget. A „Muzsikuskéány” szerepében meg azonfélély olyan bájos jelenség is volt, hogy minden hízegés nélkül állíthatjuk, miszerint sikesebb, szerezetremelőbb, kedvesebb színésznő már régen nem láttunk a mi deszkáinkon. — Férje, Fehér Vilmos igazgató, az „Iglói diákok”-ban erősített meg bennünket abbéli véleményünkben, hogy értékes, szép hanggal rendelkezik s játék tekintetében is haladt tavaly őta. Málabus, szomorú nőiái szereifelt tetszetek vasárnap este.

A társulat többi tagjai közül az első hely kétségtelenül Farkas Bélát, a vendégművészt illeti meg, aki a „Sabin nők elrablása”-ban igazán művészi alakítást nyújtott. Játékából, mimikájából az első percben kizért a régi, tanult színész nem-mindennapi tehetsége, amellyel aztán szinte jatszva hódította meg a közönséget. Előrendelő alakítás, finom, előkelő játékot nyújtott kedden este a Karenin Iván szerepében, valamint a „Muzsikuskéány” Haydn szerepében.

Arány Olga mint Karenin Anna, érte el művészetének tetőpontját. Azota keveszer láttuk

Könny rezeg a lombon...

Könny rezeg a lombon, a fűvön, virágon,
Könny ül a sziveken az egész világon,
A szemekben könny ül, a szemekben bánat,
— Vért verejtékeze viszed keresztádat...
A virág, a fűszál lehajlik a földre,
Hogy labadat az új zörgönyre ne torjje;
Lehajlik a lomb is, enyhe árnyat adva,
— Köröttek meg zajong ezek gunyas hangja...

Roskadó testtel már az ajjal járók
Kirársá-hegyi dűcsök gödörében...
— Nem bírod a terhet, lerokszad a láta,
Szikot s ütlegekkel állítanak talpra...

— Köny rezeg a lombon, a fűvön, virágon,
Könny ül a szemekben az egész világon,
A szemekben könny ül, a szivekben bánat,
— Felelőtök már a Te keresztádat...

Igazság fájólyát hozád le a földre,
Mely a sötét gazdag bástyáját átörse,
Sok jót tettél s mindent embereket tetted,
— Jutalmul a latrok közé fesztettek...

Csattog a kalapács, másképp csendes minden,
Csak az egy dörg, harsog, haragszik az Isten,
Te meg felszétvise kínlódás keresztádat,
— Eszembe jut mostan az a — Tizenhárom...

S a többi dűcsök, kik veled egyet érnek,
Hej, de sok Krisztusvált a magyar népnek!...
— Harmadnapon meggyílyt kaptál kő-száljára,
„Feltámadt Krisztus, halle, halálra”...

— Köny rezeg a lombon, a fűvön, virágon,
Ormókönyvet hullat minden e világon,
— De a magyar szemed bánatköny is járja,
Dűcső halottai ebredését várja...

IJ. REVERENCIS ISTVÁN

Alkonyodik.

lra: LEGÉNY ELEMÉR.

Zzz... zzz... szóltak a falevelek és meghintázva magukat a fenyében, leestek a földre. A kolostor fejedelme-ásszonya keresztet vetett magára és az irások után nyúlt. Szigorú arccal téptek fel egymásután a leveleket. Kérvények jelentek. Olyk tanítványra kerest fel. Az utolsó kérdényt olvassa. Gondos apa kéri, hogy egy kis éven aluli leányát vegyen fel egy áltja rendelt intézetbe. Aljárás: Tompos Emil honvédhuszár őrnagy. A fejedelmesszony megcsinitja a homlokát. Tompos, Tompos. Ah, ez a név olyan ismerős. Olébe ejtette a papirt. Gondolkodik...

Zzz... zzz... bucsuztak a falevelek, amint megváltak a gyűlölet, melyen egész nyáron át üttek. Egyik száraz lomb ép a kérényre hullott. Zörgött és mesélni kezdett. Mater Rosa lehunytja a szemét, úgy hallgatta:

Régen volt, 16 évvel ezelőtt. A nagyanyjánál volt látogatóban egy 18 éves leány. Szépsége nyári delülaton legkedvesebb barátjánél, Julisánál (hol lehet Juliska?) van oszonnán. Nagy társaság; vidám, mindkét nembeli fiatalság, fess huszárisztiek. A bakfiskos szive izzik, a hadnagyok szeme csillog, vére for. Udvarlás, hirtelés a végkimerültség. Elállcsa álmadozva ül a kérények kerti székeken. Előtte kicsiny számolyon krel-aró, bánatos szemű huszárgyerek; olyan esdve, olyan

könnyözően tud nézni, hogy mindjárt elpityeredik, hogy nem is való neki az uniformis. A leány elnéz felette a vereslő alkonyatba, de a fule kéjzen issza be a hadnagyoska minden jágy esdő szavát. S azon gondolkodik, hogy jó volna úgy elmulni, mint elhalványodik, elvész a nyugati ég lángolása, ahogy este lesz. Emil sutog s karújának hegyével belerajzolja a kerti homokba az ő nevet.

Aztán minden delülat találkozik, hiszen nem sokáig. Elállcsa boldog; szomorú arccal jár a huszár oldalán. Nem beszél. Csak rávetette olykor mely fekete szemét, aztól azán a hadnagy ur elnemult és hallgatagon mentek egymás mellett, csak a szivük csacsogott. A fiú azt, hogy: „enym vagy, enym lesz, soha feledni nem tudlak.” A leány meg így: „Szeretlek Emil, de tied nem lehetek soha. Szegény vagyok. Te is. S ha megválnál a kardotól, vajjon nem törné-e össze a hitedet az élet, mely most a tenyerén hordoz. Nem, lemondok...” Ugy belesáppadt a leány a sziv ilyetén szavába. A kis hadnagy nem tudta, hogy miért is szomorú, halóványa a szerelme; csak érezte, hogy szereti, s a többire a jámbor nőről kiváncsi. Négy nap múlva elutazom, — gondolta a leány. Mily gyötrelmes édesek voltak az utolsó három nap találkozásai! Hogy véste be a lelkeibe minden szavát, hogy rajzolta be a lelkebe az arcat. A hadnagy nem tudta, hogy ezek az utolsó órák.

A legutolsó est. Másnap reggel utazni fog. Emil elkiseri a nagymana házának kapuját. Élla

a színpadon, de már az első szereplése alkalmával erős drámai tehetségről tett tanúságot. Kitűrései, természetes előadása egyformán szép jövőt sejtetnek.

Írász Gíziről és Kovács Sándoról már múlt héten elmondtuk véleményünket ezt a véleményünket a múlt heti szereplésekkel csak megerősítették.

Feliki László szintén igen tehetséges, erős tagja a társulatnak, aki amellet, hogy elsőrendű játékos, kitűnő alakításokat nyújt. — Haszonlón szép reményekre jogosító színész. Lenkei György is, aki több kisebb-nagyobb szerepben tökéletes volt, egyébként ő a lendvai hőlkjegy — kedvence.

Tóth József már tavalyról ismerjük s már tavaly megírtuk róla, hogy minden olyan keltekkel rendelkezik, amivel játékának megnyerheti a közönség elismerését. Tavaly óta — mint konstataltuk — ő is nagy utat tett meg a színjátszás mezején, ugyannyira, hogy ma egyik legértékesebb tagja a társulatnak.

Bihari Alajos, Boros Gizi, Szabó Dániné, Reil Rózi mind-mind törekvő, kipróbált tagjai a társulatnak. Ugyazintén a többiek is, akik kivétel nélkül azon voltak, hogy az előadások technikai sikere méltó legyen a társulat jó híréhez. Mint fentebb említettük, egyedül az operett erők csaknem teljes hiánya kifogásolható — és ha Fehér Vilmos ismert áldozatkészégével ezt a hibát is mihamarabb korrigálja: társulata kiállja a legszigorubb kritikát is.

OSZY

Apróságok a színész-életből.

Kassán történt. Egy régi színgazgató a „Bem apó” című színdarabot adatta elő. A harcias jelenésekhez sok katonára volt szükség és a társulat tagjaiból csak a honvédek kerültek ki.

Az igazgatónak az az eszméje támadt, hogy igazi katonáknak kér, akiket az ostromok alatt német katonáknak szerezpelt. Elment az ezredeshez, de a német nyelvvel hadilábán állva, így kezdte meg monddokáját:

— Bitte Herr Tausender, geben sie mir fünfzig Soldats!

— Fünfzig Soldaten? Zu was? — kérdezte az ezredes német hangon.

— Bitte zum Retieren, — felelt megszép-penve az igazgató.

— Was? Hinaus mit dem Bengel! — kiáltotta a bős ezredes, és a katonakbani remény dugába dőlt.

Persze „manövriren”-t akart a szegény igazgató mondani, de az ezredes barátságatlan fogadtatása megzavarta.

Bécsben történt a 70-es években. A „IV-ik Henrik” című színdarab harci jelenésében az ugynevezett „bíró statiszták” vezetésé e Andree nevű öreg statisztá-vezetőre volt bízva, ki régebben híres hősien volt és hangját elvesztve egész a statisztá-vezető szerepére jutott. Andree vén korában kissé ügyefogyott is volt és csak kegyeltül tartottak csekély 20 forintny fizetéssel.

A színpadi harcnak természetesen hallgatjái is voltak és Andreenak is kötelesség volt elcsini. A felvonás végzetével szegény Andree olyan szencséntlenül esett el, hogy a függöny legördülésekor annak közönségfelfői részén maradt. A karzati közönség néma csendben várta a történetdóket, de mikor a szegény „hallott” a fejét fel-emelte, vad ordítás és taps tört ki a színházban. Andree megjegedt s újra mozdulatlaná vált. — Ez addig ismétlődött, míg az inspector a színpadra rontott és így kiáltott:

— Fürchterlich ein Toder liegt draussen!
(Retteno egy halott fekszik odakünn!)

Óriási lármá közben végre a lábánál fogva húzták szegény Andree-t a függöny alatt a színpadra.

Hogy mi volt a jutalma a hajdan ünnepelet Trovatorenak, az könnyen elgondolható.

Régi időkben nem voltak vattonok (vatta), melyek vézna termetű hősöket és énekeseket adták természetű tettek, hanem a trikok által ügyesen elhelyezett fűrészpör köleszöntött formás lábakat.

Igy történt, hogy F. L., aki kitűnő énekes volt, de nagyon sovány lábakkal bírt, egy ízben lábát a szokásos fűrészpörrel — színészyelvén szólva — kitömte. Ámde egy haragosa észrevétlenül felvágta a triko alsó részét és midőn a hőstenor a nagy áriáját énekelte, az egyik lábára lassan-lassan vékonyodott és végül a közönség hahotája között csak az ezer ráncot vető triko lógott pipaszár lábain...

— LORÁNDY TIVADAR

hirtelen a kezét nyújtotta: Isten vele! Hangja remegett a visszafojtott fájdalomtól: a férfi nem vette észre.

— Már megy? — esengett — maradjon még! — Mennem kell, Isten vele! — toppantott lábával a leány, hogy felindulását elrejtse.

— Hát jó, maga kegyetlen, Isten vele! — ütötte össze sarkantyuját a huszár és esőket lehelt a kezűs kézre. Ella elkapta a kezét s befutott a kapun. „Ne felejtsem el”, akarta visszakiáltani, de hangját elnyomta a feltörő zokogás.

Aztán nem látták egymást többé, — folytatta a levél, megragazva egy kis szőlőtől. A leány másnap reggel hazautazott. Felejteni próbált. A szülei tanácsára és a mély becsületese bizza a jövőt, amit a férfi iránt érzett. Mennyiszony lett. A völgyénye imádtá, ő pedig becsülte ezt a komoly, nagyon művelt és rokonszeny embert.

13 évvel ezelőtt. 5 éves találkozójuk volt, akik egyhét végeztek a polgári iskolát. Ott, ahol minden kis görögny az ő hajdan nagy kávéváris szerelméről mesélt. És mégis volt bátorsága elmenni. Juliskával is találkozott. Bejártak minden kis zugot. Beszéltek a liget fáival, mely alatt állmaik szövedtek. És ő beszélt a szomorú fűzrel, mely ott állt a nagygyánya udvarán, melynek törzshez támaszkodva felejeként áll hallgatta a kardalaku levelek suttogását és nézte a csillagos eget. A fa sejtelmesen suttogva így fenyegette: „Te bucsuzás nélkül itt hagytaq Emilt. Ó várt téged. O idejárt az ablakok alá babonás hittel minden este.

Ismét szól...
Ismét szól a filemle, Szavát oly reg hallottam már; Szóli csak tavasz hirdetője, Te kis büvös hangu madár.
Hallom égi szozatodat, Múltán a tel keserveinek, A zold fák hús szára alatt: Be jól esik a szíremek.

Szóli csak, szóli te kedves dainok, Szozatodon émerlegem, Émerlegem, ébamatok, Mind hold-keleten a kis gyermek.
Büvös-bájos énekedben Megvillan a multak kepe, Főtárlar a boldog jelen, S hallát leli a jóvo réme.

Énekednek búve alatt, Édes álomk környékem, Szivem reszket, szivem dagad... Tudja Isten, hogy mit érzek!

Aludni, csak erre vágyom, Almodozni, mindenséggem, Édes, drága, hi anygálom, Tetelőled — feleségem!

Nemek üdve nem olyan nagy, Kimondom hogy ne nemem; Hogy te kérem mindenem vagy Mindkét élettem névem egén.

Nem vágyom én leiki üdve, Nem kell nekem a másvilág; Vélem csak te hogy örökre; Karjaid közt a menyország!

Dalój, dalój filemle, Dalod alatt s álmodom már: Szerettemel, hogy elteve, Feleségem hi karja vá.

Dr. TERSÁNCZY GYULA

Mi sül ki abból,
hogy a bolygók husvétot tartanak,
avagy:

Hogyan keletkezett Alsöldene?
— Rémgézeny. —

Saját tapasztalatai nyomán írta: YALVER-MY.

Kr. u. 1-ben ápril 10-én Jupiter barátom egy este a „Kapitolium” kávéházban így szölit meg:

— Tudod-e, hogy völgyéney lettem, Valver? — Én, de hogy tudom.
— Hát vedd tudomásul, hogy az lettem; és tudod ki lesz a feleségem?
— Én, de hogy tudom.
— Szaturnusz kisasszony; mit szólsz hozzá?
— Már mint Szaturnusz kisasszonyhoz?
— Nem, a völgyéneységhez?

High feltalál, hogy előtínsz. A nagyamatól nem merté kérzeni. Amilyen szerelmes, oly gyáva volt szegény. Egyszer aztan nem jött többé. Talán már nincs is, — susogta rosszallan, fekete bálintással a fa.

Ekkor Ella elhatározta, hogy lemond völgyéneyéről és a kis Schwester Julandához megy visszafutódná a régi intézetébe. Meg is írta neki bocsánatkérően, vigasztalóan, hogy nem lehet az övé, hogy visszamegy a zárdába, ahol két évet töltött gyermekkorában: a jó sorok közé. Kérte, hogy ne szenvedjen, felejtse el és visszakiáltja a karikagyűrűt. Mikor a levelet megírta, kiment a váról szomorú fűzhöz és elmondta neki, hogyan cselekedett. A sötét lombok elégedetten bóbíntottak reá: jól van ez így! A nagyama is helyeslet a tervét. Nagyon vállalós volt s egyre azt hajtogatta: „Isten rendélese, Isten rendélese.”

Harmadnap déliótt csomagolt. Szőlőknek csak a kolostorból akart írni, felt, hogy ellenzi fogják elhatározását; s délután utazni akart. Koptogtatnak „Szabad!” Belcpeit a völgyéneye. Nagyon sáppadt volt és szomorú. Kuszómi is elfelejtett. Csak állt ott lesújtalan az ajójában. Kérdőn, kétségbeesetten nézett reá, aztán a kezét nyújtotta:

— Mondja, volna lelke megtenni, eltemetni magát? Szerencsétlenül tenni az apját, anyját és a kárhozatba lökni — engem?!

Szegény Eilácska sáppadt lett; nagy szorongás fogta el, nem tudott a férfi arcába nézni; hát felelemte a tekintetét és az üvegajtón keresz-

tül a kerandán túl rácsélet a pillantása a szomorú fűzfára. Az szomoruan rázta az ágait, a kardalaku levelek haragosan sürdáltak; Ella megkéményítelte a szivét és felelt:

— Nem, uram! Nekem mennem kell. Az én sorsom el van döntve. Hiszen mennyasszony leszek újból, a Krisztus menyasszonya!
— Hát nem szeret többé? — tört ki Párdányi Ferenc keserűen.
— Sohases szerettem, — vallotta be Ella, — csak a becsülési és szülőim akarata vezettek az ön karjaiba!

A nagyama csendesen ingatja a fejét: — Isten rendélese, Isten rendélese!

Párdányi meghajol. Bocsánatot kér, hogy a szomszéd szobában toalettel csinál a visszautazáshoz. Viszszamul. Ó persz sem telik bele, egy dorrenes hallatszák a szomszéd szobából...

A fejedelem-asszony feljéid. Csakugyan lövés volt-e? Csend van a nagy kertben. A száraz lomb ott fekszik a kényvemén. A fejedelem-asszony ránté Zs. — mondja az elagott; színet vesztett lomb. És vádol. Megmutatja az áított szivü Párdányi Ferencet. Verre vádol. A szomorú fűz hazudott. Az öreg vadgesztenyefák szreptember végén elhullatott lombjain mondják az igazat. Zaz egy szello eljutja a mesélőt. Akionyodott. A nap meg egyszer rápillantott a fák mögé a fejedelem-asszonyra, aki ájtatosan rebegti a hét órai harangszóra az „Ave Mária”-t...

— Mit szólnak? Jólteszed, nősil meg; ugy is tudod mennyire szeretem azt, ami a másé!

— Ez nem bolond beszéd. — mondom — ez úgy 1911-ben is. Valamelyik szerelmes ember (mint például te is) megemléskül s egy okos ember hozzájárul szegődik házibárnatok. Azt mondatom a házibárnatok nagyon jó dolga lesz... De ezt nem részletezem előttem, mert különben kidobsz a házából. De halljam, mit küldtél ajándékul menyasszonyodnak?

— Egy aranybarnócsa a fejére hajsztritonak, egyet meg a derekára lepelstritonak. (Ezek az arbronsok ma is láthatók a Szaturnusz, tehát föllentésen nem kaphat senki. A szerző.)

— Helyes, helyes szöveg — de most jön a husvét, illek, hogy újra meglegd valamivel.

— Hát mondj valamit? Hát kell nekem valamit arról mondanom, hogy mit küld az ember, illetve a Bolygó-Isten husvétkor a menyasszonynak ajándéka? Ha te ilyen göggy bolygó vagy, akkor kénytelen leszek előre örülni a házibárnat tisztelem! Hát nem tojást kell küldened te, mar... git!

— Igazad van, tényleg, most jut eszembe. Látod öregem, így jár az ember, ha szerelmes. Ezzel csemettem. A csemettyűsora berohan Merkurius és megáll, mint egy cövek.

— Szaladj rám — szól Jupiter — és szerezz valahonnan egy szep, de nagy tojást; ha megvan, szaladj mag meg jobban és add át nevemben öngásyá Szaturnusz urleánykának és mond, hogy...

— De ne prészimalt! Nem annyit — szöveg neki — Maga meg hordja el magát és vigye azt a tojást — ordítottam Merkuriusra.

— Pár nappal később Jupiter barátom így szól: — Gyere öregem, menjünk s látogassuk meg jövendőbelimet.

— Menjünk — mondom. Mentünk. Mondhatom, jó képi perszóna volt Szaturnuszka. Álg, hogy belépünk, elkézdett jajaikat, hogy ő meg akarta költetni a tojást a Fins-tyukkal, mert ő nem szereti a modzultatlan ajándékok, csak aranyban (látszik, hogy modern aszszony volt) és, hogy ő szeretné, ha az az ajándék szaladgálna.

— Hát a Fiastyuk nem tudja kiköltetni szentem? — kérdi Jupiter.

— Nem. Meg aztán neki ugy is sok csirkeje van, minnek vesződjök evvel is.

— Ugyan mit jajaatok annyit? — mondom — menj el öregem a jó öreg Nap bátyához és kérd meg, költsé ki azt a fránya tojást.

— Jaj, édes Valter, magát meg tudnám csokolni ezért a tanácsért.

— Most a jó öreg öreg — mondom — de meg ráérünk, ha már asszony lesz! Hát nem?

— No, hát nem érünk rá?

— Jupiter barátom szaladt a Naphoz. A Nap nem szót semmit, csak a bajsza alatt morgogta: ebből nem lesz jó!

— Jupiter jött és jelenté, hogy 5—10 per múlva kikél a tojás.

— No, — mondom, — addig mi megozsolnánk.

— Mezozsolnánk. — Most pedig menjünk a Naphoz s nezzük meg mit csinált a tojásaj?

— A jó öreg Nap a zsebkendőjével fedte le azt a mosdót. Szaturnusz udarosan s letelepzi. Mind a hárman borzadva kiállottunk fel. Egy korsz, egy időten teremtényen fekdtt előttünk.

— Kérdeztem a Napot: — Hogy hívják ezt a dolgot, mi a neve ennek a korszknak.

— A Nap behuzódott gázköpenyébe és tompán felelte: — Alsólendva.

— Szaturnusz nem szólt semmit, hanem nekirohant a jó öreg Napnak és ugy össze-vissza pufogott, hogy a foltok ma is láthatók az arcán.

Jupiter rongy, ripók gazembernek nevezte és kijelentette, hogy ilyen csirkefogónak nem lesz a felesége. Aztán keresett engem. Én azonban ideje kora keréket oldottam és behuzódtam a „Kapotium” kávéház legostétabb zugába.

— Jón Jupiter. Léptei alatt rengett az ég. Mi lesz velem most! Odaján asztalomhoz és dörög: — Uram, on egy semmire való, párbajectelen fickó, akot én itt s k. kelfozok.

— És olyan potot adott, hogy... felbredtem. Újra Alsólendva voltam. Ezt szomoruan konstaltva megfordultam és aludtam tovább.

Budavary László kártarsamhoz.

Olvasom dalait,
Messe szól az ének,
De megis úgy érzem,
Mint ha itt lennének,
Az elhunyt kövek:

Kökényszemű kis lány,
Kék kök előtte,
(Valamikor én is
Nertem a szemébe,
Ragyogó szemébe...)

Meg a jó barátok,
Pajkos diák-társak,
Szomoruan töltöt
Kinos bosszú orak,
Szívhez szóló noták.

A szív meg sajogtam,
Ha mely a seb rajta;
Van mi vigasztal,
Ugy hívjak, hogy remény:
Csupán ezt örözm én.

Mundom, gondolatom
Sokszor visszatérek,
Oly sokszor áldozom
A sok szép emlének,
Késérli regenek.

Harcra kell a szívem,
Ha a jelent látom,
Gömböz, mondja az ész,
Mikor elhagy párom,
— Szívem másképp érz.

Késérő az élet,
Sok a tövis benne:
Egyedül öröm
(Csak az igaz letek,
Mocsoktalan élet.

KONTLER GYULA

Hadik-regék.

Közlő: Ifj. REVERENCIS ISTVAN.

I.

Lindva-vár völgye.

(Folytatás.)

Rövid bolygóság után lágy, reszkető énekhang szállott felénk felé, finoman, érzéssel kelet hárta hangjától kísérve. E sürű, sötétes helyen és temetői csendben úgy hallatszott e dal, mint szent szószalma, tei buval, kérdő reménytel, az egek Istenéhez küldött főhosszal, eső imádsággal.

Lovagunk megállott egy ideig és ihlettel hallgatta a dalt, az hitte, hogy tán valamelyik itt lakó remete dícsóitl Istenet, vagy bünbocsátást kér maga és emberfajta számára. De mikor a hang tele haladva közelebb ért az énekhez, majd a könnye csordult ki, midőn meghallotta a bis dal végzavát:

„Magyarok Istene
Tékinis a hazára!
Hí magyar népédat
Ne hajtsd rabigába!

Leikén égő fájdalom futott keresztül s halak, szavemk minden érzésével ismetelte a hallott szavakat.

Kicsike tisztaszon egyszerű kápolna állott, e mellett egy kicsike ház ajtaján e fölirással: „Di-csért az Istennek, békesség az embereknek.” A háziko előtt öreg, talirba öltözött ember állt, ő dalolt s kísérő hártán saját dalát. Ösz haja várlaira omlott s úgy ragyogott ezüst szímben a hold sugaraitól megvilágítva, mint ha glória övezte volna fejét.

Abba hajgta a dalt az ősz remete, hártáját a háziko falához támasztotta s egyidőre áhittalatt átszellemült arccal tekintett az égre.

Lovagunk már meg akarta szollítani, de vissza tartotta az a hirtelen, jelenet, midőn látta, hogy az agasztvány zokogásba fult főhosszal veti magát tédre s faldalmának teljes körtésével, de imádat kifejező szavakkal kiáltotta: „Isten!” majd ehallgatott s csak halk zokogás hallatszott.

A loag nem bírta nézni ezt a kinos jelenetet, tovább folytatta útját. Nem sokára a meingt egy kisebb tisztás széleért ért, hoi igen kellemes meglepetés érte. A buja fivőrengeteg nyulacska uragdozott, játszódozott. Szinte emlékébe hozták gyermekkorából a liliputi torpérok! halott meséket, melyekben oly szépen van leírva, hogy a török holdvilágos estékben, miként tartják mulatságaitak gyöngyharmatos réteken, erdek rejtekén s hegyek titkos zugáiban, hova ember nem jut, hova csak Isten lát.

Nem akarta megzavarni a nyulacskká vidám mulatozását, megkerülte a tisztást és ugy folytatta útját, mely emelkedettebb helyre vezette (a mai Szent János-utca téréjé). Itt halk csobogás köbötte le figyelmét, ugáms a part oldalában egy holtbajházas fideit forrás volt, (Banfay kutja) amelyből kis csatorná át csobogott a víz egy mélyebben fekvő kőmedencebe. Midőn ide értek a paripa nyertett, mintegy figyelmézetve gadját, hogy ihatékja van. A lovag ezt megértve a vályuhöz érszette a lovat és míg a ló a vizet zúrszölte, a lovag szemügyre vette a kut környékét. A kuttól vagy 10 lépésnyire egy emlékvető pillantott meg, odament tehát, hogy megnezze. Lain fölirással volt jelezve a fehér márványból faragott kővön, hogy valamikor egy va-

dászat alkalmával itt, e helyen mentette meg Mátyás király Bánfynét egy vadkan gyilkos támadása ellen.

Megilletődve nézte lovakunk e helyet s leborulva megcsókolta a földjét. Leikén nehéz fájdalom veti érot s önkénytelenül jött ajkaira az ősz remete által kelet szö: „Isten...” Leike elszált a dícsó mutakba, Mátyás idejébe, mikor meg fel Európa ejtette ki rettegve a Magyar nevet. Kétszáz éve... s mi lett most a magyar föld? Bitörök s rabok hazája!

A hajnal kezdte már kiteríteni piros palástját az ég boltjára, egyszer csak megessendült a völgyben levő erdei kápolna hajnalit hirdető hangra. Ez terítette magához a lovakot. Hirtelen nyeregre vetette magát és sebes vágatásában haladt a halálomcsán felé. Itt, kijelölt helyen egy lovas várta, kinek kalauzálása mellett pár perc alatt eltűntek a mocsár nádasai között.

(Folytatás következik.)

HIREK.

— T. előfizetőinknek, olvasóinknak és munkatársainknak kellemes husvét ünnepek kívánunk!

— **Gróf Zichy Ágost — főudvarnagy** Mint a fővárosi lapok írják, a király az elhunyt gróf Cziráky Béla főudvarnagy utódjául gróf Zichy Ágostot, a belatincnak bőkezű kegyurát nevezte ki. A király vasárnap délelőt már meg is eskette gróf Zichy Ágost főudvarnagot. Az ünnepeket esküttelt után a király gróf Zichy Ágostot különkiálhatgatáson fogadta. Gróf Zichy Ágost főudvarnaggyá való kinevezése alkalmából szamantal üdvözölt kapott.

— **Tanitói kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Sz e d m a y e r Ferenc letényei r. kath. elemi iskolait tantató a nagykánizsai áll. elemi népiskolához rendelt tanítóvá nevezte ki.

— **Az izz. nögyélet közgyűlése.** A helybeli izz. nögyélet május hó 7-én délután 3 órakor, az izz. elemi iskolában tartja az évi rendes közgyűlést a következő tárgyszorozattal: 1. A választmány jelentése az 1 évi működéséről, számadással. 2. A felmentvény megadásá. 3. A tisztok és a választmány megválasztása. 4. Három számvizsgáló választása. 5. Esztelges indítványok. — A közgyűlés előterjesztése s az 1910. évről szóló zárszámadásról közöljük a következőket: Bevételei: Tagsági díjakból 505 K 50 fillér, beiratási díjakból 2 K 40 fillér, adakozásokból 40 K 20 fillér, templomi adakozásokból 181 kor., gyűjtésekből 142 K 66 fillér, takarékpénztárak adományából 90 kor., kamatból 137 K 35 f.; az összes bevétel 1039 korona 11 fillér. — Kiadás: Havi segélyre 539 K 92 fillér, rendkívüli segélyekre 101 K 24 f., túfizta segélyre 60 kor., az izz. partnerek együttesének alapításá tagdíjára 200 kor., egyélti költségekre 20 k 50 fillér, szolgálat fizetése 28 kor.; az összes kiadás 946 korona 66 fillér. Maradvány 149 korona 45 fillér. Az együletet az idő szerinti összes vagyonra 2787 kor. 93 fillér.

— **Tanitó-választás.** Kerkeszentkirály községben a megválasztott öslyatnitói állásra f hó 11-én ejtették meg a választást. A választási aktusnál Tóth János eszper, kerületi tanfelügyelő élnököt. Hat jelölt volt; ezek közül Illy Károlyi sopronmegyei tanitót választották; meg egyhangulag.

— **Szintársulatunk új tagja.** Szinházi bezámolómban szóva tesszük Fehér Vilmos különben kifogalattal jó tarsulatunk azon hibáját, hogy az operett-személyzet már az első előadás alkalmával hiányosan bizonyult Fehér Vilmos, az áldozatkész direktor azonban mint mindig, most is korrigálta a tarsulat hibáját és az operette előadások sikere érdekében tegnapelőtt egy olyan erőt szerződtetett, aki, hiszkív, közönségünk mellet tetszésével fog talákozni. Mő d a n Margit, az új tag, eddig a soproni színháznál működött, mint elsőrendő coloratur-ékesnők. Alsólendván először kezdend esie, a „Luxemburg grófja”-ban fog fellépni, amely körülményre eleve is felhívjuk a műpártoló közönség figyelmét. Az új tag szerződéséből is láthatjuk, hogy Fehér a legmesszebben áldozatot sem sajnálja, hogy a közönség igényét kielégítse. Ezt az áldozatkészséget pedig csak azzal tudjuk nemkép honorálni, ha a tarsulatot mi is támogatjuk.

— **Állatdíjazás lesz Alsólendván.** Zalavármege Gazdasági Egyesülete kedden tartotta meg az évi rendes közgyűlést, melyen töbök

közt megállapították az idei tenyészállatdíjazásuk helyét. Ilyenek Zalánpatán, Galambokon, Légradón, Alsólendván és Simenjen voltak tartam. Az első három helyen 850—850 koronát a következőképpen 500—550 koronát, a végül Alsólendván 700 kor. fog e címen kiosztani.

— **Leégett fűrésztelep.** Mohaupt Oswald földirtókónak a járásunak lévő Porszombaton volt virágzó fűrésztelepe. A gyárban a mult hét minden egyes napján késő éjelekkig folyt a munka, hogy a feldolgozásra való rengeteg faanyagot idejében szállíthassák. Szombaton este, kifűtés után „feirant”-ot csináltak a munkások és nyugalmra tértek. Azonban alig mulott el az éjféli, a gyárépületből egyszerre magas lángnyelvek törtek elő; kigyulladt a gyárépület. Mikorra a tüzet észrevették a közeli házakból s felverték a közleg lakosságát, annyira elharapódzott a veszedelem, hogy az égő házat még megközelíteni is alig lehetett. Egy félóra alatt az egész épület lángokban állott; a rengeteg gyűlékony anyag, amely a gyárban és a gyárral kapcsolatos raktárhelyiségben volt felhalmozva, dúsmartalekűl szolgált a toronymagasságnyra felcsapódó lángoknak. Hajnalra az egész telep az egész berendezés és drága gépekkel együtt romokban, iszokban hevert. Hogy mi okozta a tüzet, azt az erélyes nyomozás dacára sem lehetett eddig megállapítani. A kár igen nagy, de a gyár biztosítva volt.

— **Választmányi gyűlés.** A helybeli ipar- és testület hétfőn este tartott választmányi ülését e jetté meg a választást a megválasztandó alnöki és jegyzői állásokra. Alnöknök T. K. ak és Ferenc asztalos, jegyzőnek pedig Ilés Gyulát, az eddigi jegyzőt választotta meg a választmány.

— **Nagykanizsa törvényhatósági város.** Mint Budapestről értesülünk, a Nagykanizsának törvényhatóság várossá való emeléséről szóló törvényjavaslát már seregyen dolgoznak. Nagykanizsával egyidejűleg Zentát is törvényhatósági rangra emelik.

— **Az egyes-adó kivétel bizottság.** F. évi május hó első felében megkezdődik megválasztás az egyes-adó kivétel bizottságok működése. Az 1883. XLIV. tv. 19. §-a alapján alakított bizottságoknak ez lesz az utolsó ciklusa terjedő tevékenység, mert 1913. évben már életbe lép az új adórendszer, amikor is az adók kivétele egészen más alapon és módon fog történni és tárgyalattani. Az alsólendvai adóhivatali körzetben az egyes-adó kivétel bizottság jelenleg a következők által: Karabélyos Elek önként, Hájós Mihály h. önként, Freyer Lipót, Bobay Géza, F. vadár Ferenc és Tomka Mihály rendes, Toplak Janos, Csaplovics Ferenc, Ferenczy József és Gazdag János póttagok.

— **Szerencsétlenség a Murán.** Pénteken délután a közeli Bortorny közleg határában halálos szerencsétlenség történt a Murán. Egy fiatal halászlegény, Brozovics Jakab már évek óta csónakaján bonyolította le a személyforgalmat a bortornyai parttól a szomszédos partig. Pénteken délután egy erődnőv utazó a legénynek, aki az asszonyt át is szállította az átellenes partra, de amint a csónakaján vissza akart tenni Bortornyára, a Mura közepén a csónak felborult és a legény a vízbe esett. Brozovics jó úszó volt, de a valószínűleg erőnyelv jutott, mert nyomtalanul eltűnt a folyóban. Hulláját még nem sikerült megtalálni.

— **Távózájárásör.** Megírjuk, hogy Fehér Dezső dr.-t, alsólendvai kir. járásbíró, saját kérelmére Csurgóra helyezte át a miniszter. Mint értesülünk, dr. Fehér Dezső f. hó 20-án lép ki hivatalából. Utódjá még nincs kinevezve.

— **Meghiúsult lopás.** Vasárnap éjszaka, eddig ismeretlen tettesek kibontották Simonka a Mihály lendhavosszallva lakos házában zsuptetőjét és az így keletkezett nyílásra a padlásra hatoltak. A padlásan Treiber Mihálynak 2 levágot sértes, Simonkának pedig 1 levágot sértes, utat, amelyet a tolvajok minden valószínűség szerint megakartak dézsmálni. Amde mielőtt még ezt megtehették volna, az éjjeli őrsérgől a legkritikusabb pillanatan hazakeresztet háziulaj-

donos a tolvajokat elriasztotta, mire ezek anélkül, hogy valamit magukkal vettek volna, az ej sötétjében emelkedtek.

— **Eltűnt postautalvány.** Polczer Imre gyertyánosi körjegyző mult héten bejelentette az itteni csendőrsőrsnek, hogy Irodából egy postautalvány, mely Laj Ferenc gyertyánosi lakos nevére volt kiállítva, eltűnt. A postautalványon Laj Ferencnek Amerikában élő fiától 200 kor. érkezett. Az utalványt az alsólendvai postahivatali kézbesítés és igazolás végett kiküldte a gyertyánosi körjegyzőnek, aki midőn másnap reggel kézbesített akarta az utalványt, vette észre, hogy azt valaki ellopta. Polczer a lopást azonnal bejelentette a csendőrsőrsnek, de mire a post felvételének letiltása iránt intézkedhettek, az alsólendvai postán a szabályszerűen kiállított utalvány alapján egy idegen a 200 koronát már felvette. Hogy ki volt az illető, azt még nem tudni, mert a posta személyzete a felvétel személyezere nézve felvilágosítást adni nem tud.

— **Felvételi pályázat.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszter Úrnak 25428. sz. rendelete értelmében az 1911. 12. iskolai évre a csáktornyai áll. tanítóképző-intézet I. osztályába összesen 30 növendék vétettek fel és pedig: teljes fizetésű helyre 11, félidős helyre 8, ingyenes helyre 2, ösztöndíjas helyre 4, segélyintézetbe járóknak 15 kényszerű. A teljes fizetésűek 28, a félidősök 14 K-t fizetnek havonként köztartásdíj címén az intézet pénztárába. Az ösztöndíjas havonként 14 K ösztöndíjat kap. A kérényhez a következő okmányok csatolandók: 1. születési bizonyítvány; 2. iskolai bizonyítvány a megelőző évről és a f. é. felvételi értesítő; 3. tiszti orvosi bizonyítvány a folyamodónak a tanítói pályára való alkalmas voltairól; 4. segélykérés esetében hiteles közlegi bizonyítvány a szülők vagyoni állapotáról, a kiskorú gyermekek számára a hiteles esküdt kiutalás. Csak oly építészeti és zenei hallással bíró tanulóknak vétettek fel, akik 14. életévük már betöltötték, de 18 évesnél nem idősebbek s akik a polgári vagy közlegiskola 4-ik osztályát sikeresen elvégezték. A végleges felvételt az intézeti orvos véleményétől függ. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszter Úrhoz címzett folyamodványokat az előírt okmányokkal együtt 1911. május 31-ig kell a csáktornyai áll. tanítóképző-intézet igazgatóságánál benyújtani a folyamodó lakóhelyének, az utolsó posta és vármegye felutlásával.

Csáktorny, 1911. április 4-én.

Zrínyi Károly, igazgató.

— **A „Vasárnap Újság”** husvétjé száma a szokottnál nagyobb terjedelemben és gazdagabb tartalommal jelent meg. Első helyen Mészoly Géza, az elhunyt nagynevű művész egy ismeretlen képtől kész. Képszerzőkkel mutatják be a bonyólv búcsúkat, a fatusi kalácskészítést, Mörz Zsigmond színdarabjának előadását a Nemzeti Színházban. Erdély nevezetes várát. Léva várát, a montecariói montecari-venyest stb. Szepirdómiai olvasmányok: Vargha Gyula verse, Mörz Zsigmond színtörténeti, Katika Margit novellája, Marcelle Tinayre franciaiból fordított regénye. Egyéb közlegények: Litkei Aurél és Pörge György eredeti rajza, Horváth Jenő kuriai tanácsnok és Gyöcsy Béla által írt versek, farszázak a hetről s a rendes hét rotatók: Irodalom és művészet, sakkjáték stb. — A „Vasárnap Újság” előfizetési ára negyedeve 6 korona, a „Világkörüli”-val együtt 6 korona. Megrendelendő a Vasárnap Újság kiadólvatalában (Budapest, IV. Egyetem utca 4.) Ugyanígy megrendelhető a „Képes Napi” a legolcsóbb újság a magyar nép számára, felelve 2 kor. 40 fill.

— **A sertes áldozata.** Pénteken délután, az alsólendvai járásban lévő Kóton egy kis gyermek halálos szerencsétlenségének volt okozója egy sertes. Koczt Mihály köti gazda a feleségével pénteken délután eltávozott hazulról s kis, 1 éves Gizella nevű leánykájukat egy 6 éves fiu felgyelgetésre bízták. A kis fiu a leánykát jäték közben a földre tette és nemokára ott is hagyta. Egyszerre a nyított ajtón egy hatalmas sertes vödött a szobába, amely megtámadta a védtelen kisdótdt és lábát s karját annyira órszerzárta, hogy a kis leány másnap a borzasztó sérülésekek belehalt. A kis hullát az alsólendvai kir. járásbírósg felboncoltatta s a szülők ellen gondatlanság miatt eljárást indított.

— **Gyermekszereplők a színházban.** — Csütörtökön este kedves dolognak lesznek szemtanúi azok, akik elfogadják az akkor színterülrő „Hofcherék” előadására. Ugyanis Farkas Béla, a kiváló rendező, új gyermekeinkből mintegy negyvenet is kiesadesget szervezett, akik közre fognak működni a Hofcherék előadásánál. Ez az est lesz bizonyára a legkiterjedtebb az idegi szezonnak, mert hiszen alig van olyan ember városunkban, akit ne érdekelne a helybeli kis szereplők jätéke.

— **Rejtélyes pénz-eltűnés.** Feigelstock Jakab lendvásárhelyi kereskedő is bejött a csütörtöki országos vásárra városunkba, hogy itt egyet-mást vásároljon. Úgy delöltél 11 óra tájban szivarvásárlás végett betért T. O. pl. k. János kereskedő üzletbe, ahol — annak 6 a szivarok világotta — valaki észrevétlenül ellopta 140 koronát tartalmazó pénztárcáját. Feigelstock azonnal észrevette a lopást, azt állította, hogy a háta mögött álló két murakózi asszony sünköfalta el a bugyellárist, azonban hiába motózták meg őket, a pénz nem került elő. A rejtélyes tárca ügyében akcióképpen a csendőrség is, de mindegyik eredménytelen maradt a nyomozás.

— **Hogyan halnak meg az emberek?** Az aratót lekasziája a halál.
A kovács elpatkol.
A kamarás beadja a kulcsot.
A molnár leőrli az életet.
A pók megérke a kenyere javát.
A szabónak székbe az élete fonala.
A szokót a Szent-Mihály lovára ütlik.
Az órásmást itt az utolsó óráját.
Az anyós az örök béke honába költözik.
Az írónak kihull a toll a kezéből.
A boldogtalan megboldogul.
A szemtelen örökre lehunyja a szemét.
A vaknak az örök világosság fényeskedik.
A vasutas utazik a másvilágra.
A fogorvos ott hagyja a foga fehéret.
A színész letűnik az élet színpadáról.
A buvár örök álomba merül.
A sütnök megszólal az utolsó harsona.
A tenorista örökre elnémul.
A teherhordónak könnyű lesz a föld.
A kártyás eljátsza kis játékát.
A földműves elföldelkik.
A kérészt a paradicsomba jut.
A muzsikusgányának eszszak az élete hurja.
A lámpagyújtógnóra örök sötétség borul.
Az aviatikusnak eszszál a lelke.
A portásnak megnyílik a menyorzság kapuja.
A hadvezér a halál diadalt arat.
A díjirközött legyőzi a halál.
A hajós boldogbáb hazába evéz.
A pentáros leszámol az élettel.
A lakatosnak kihull az élet kóhoja.

— **Lopások a vásárrban.** Halek János pincei utkaparai azt jelentette a csendőrsőrsnek, hogy a csütörtöki országos vásár alkalmával a pénztárcáját, melyben 20 kor. pénzösszeg volt, valaki kíllopta a zsebéből. Schrantz Elek helybeli kereskedőt pedig 7 dr. selyemkendőt loptak el a vásár alkalmával. A tettest csak az utóbbi esetben lehetett kinyomozni.

— **Helyzeigazítás.** Mult szünnünkben a közbírtokosság közlegyűlésről szóló tudósításunkba tévesen került be az, hogy a közlegyűlés tagonként állapított meg 20 kor. osztálékat. Heylesen jogonként kaptak a tagok 20 koronát.

— **Öngyilkos pagpazdaasszony.** Fábán Garbafelsőbagdai plebánus gazdaasszony, Nagy Erzsébet hétfőn felment a plebánia épület padlására s ott a plebánus revolverével többé ökte nem magát és azonnal szörnyethalt. Tettenek ökte nem tudják.

— **Körözött tolvaj.** Orbán Áron kerkenemeltai kocsmáros a szolgálja, Varga Lajos meglopta, aztán megszökött. Körözését a hatóság érendelte.

— **Alsólokai csendélet.** Hushagyó vasárnapján nagy mulató volt az alsólokai Simonka-féle vendéglegény. Mulatózás közben valami fekté meghagykaptak a legények s rövid idő alatt csak egy patkóztott a vér. — Ebben az igyben f. hó 12-én volt a tárgyalás az alsólendvai kir. járásbírósgon s Simonka István súlyos testi sértesést és közcsend elleni kihágásért 2 havi fogházra és 30 kor. pénzbüntetésre, Simonka Kérészt Józsefet súlyos testi sértesést 1 heti fogházra és 20 kor. pénzbüntetésre, és Simonka Pált közcsend elleni kihágásért 1 heti elzárra és 10 koronára ítélték. A többi vádlottat ellenben felmentette a bíróság.

Vasuti menetrend.

		Érkezés.	
Zalaegerszeg felől:	Reggel 6 óra 25 perckor	Délután 2 " 17 "	Este 8 " 27 "
Csáktornya felől:	Reggel 6 " 55 "	Délután 2 " 03 "	Délután 5 " 21 "
		Indulás.	
Csáktornya felé:	Reggel 6 óra 34 perckor	Délután 2 " 27 "	Este 8 " 43 "
Zalaegerszeg felé:	Reggel 7 " 10 "	Délután 2 " 18 "	Délután 5 " 36 "

233 1911. végrh. szám.

Arverési hirdetés.

Polgár Dávid végrehajtható javára a budapesti I. ker. kir. járásbírósg 910 Sp. V. 835-4. sz. kielégítési végrehajtható és az alsólendvai kir. járásbírósg 1911. V. 22. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 120 kor. 56 filléri ny köveles s járulékaik kielegítésére Lendvaújfalú községben

fojlyó évi április 21-én d. e. 10 órakor

szekerek, buza és egyéb ingóságok 1480 korona öccsértékben bírói árverés útján fogtak eladati a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy beszerzése uég nem igértetnek, az a kiküldési áron alul is a legtöbbet ígéro által meg vetnek jelentetik ki meg akkor is, ha más árverelő által ígert nem tetették. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételért azonnal le nem fizette, a tárgy azonnal újabbán árvereltetik s az esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletkez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsólendván, 1911. április 6.

Havel, kir. bir. vjhajtó.

Delaware vessző eladó.

Minden hibától, különösen jégveréstől mentes, szép sima vessző a piros váltajból, jótaliss mellék.

Külölk minden vevőnek utasítást arra, hogyan kell elyökkerezetni a sima vesszőt, hogy minden szál megtakadjon.

Ezer darabja az 1-ső oszt. 35 K Száz " " " " 4 K Másodosztályu vessző ezre 20 K

Érmeleki legemesebb és leg-bővebben termő faj. 5-3

Előpénzben az összeg tizedrésze küldendő:

Füzessy Imre, Rákosliget.

„M-i-i-12* — Papa megengedte! Hisz valódi JACOBI fele Antinicotin-cigarettaihelyek fadobozban!

Vigyázzon! Csakis a „JACOBI” jelzéssel valódi!

Kalendáriumok

mélyen leszállított áron kaphatók

Balkányi Ernőnél

Alsólendván.

Egy jó házból való fiu, ki 2—3 középiskolát végzett,

tanoncnak fizetéssel felvételik.

Hol? — Megtudható lapunk kiadóhivatalában.

Bélyeggyűjtők

figyelmébe ajánlom az üzletembe legutóbb megérkezett tiszta, szép külföldi bélyegeket, melyeket rendkívül olcsó árban, nagy választékban árusítok. **Bélyegalbumok** többféle nagyságban szintén kaphatók nálam.

Balkányi Ernő Alsólendva.

Butorraktár
Képek! Tartósság!
Rézbutorok! Saját műhely!
Tükrök! Csáktornya, Vaspálya-utca 3. sz. Olcsóság!

Van szerencsém a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani Csáktornya, a Vaspálya-utcában évek óta fennálló s legjobb hírnévnek örvendő

butorraktáramat,

hol kész háló- és ebédlő-szobák, vasbutorok, divánok, képek, tükrök stb. nagy választékban, jutányos áronak beszerezhetők.

Midőn a n. érd. közönséget szolid üzleti elvről és kifogástalan kiszolgálásról biztosítom, magamat b. pártfogásába ajánlva, vagyok

teljes tisztelettel

HORÁK ÖDÖN asztalos és butorkereskedő.

KOVALD PÉTER és FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szörmefestő, vegytisztító és gőzmosóglyár

BUDAPEST, VII., SZÖVETSÉG-UTCA 37. SZAM

megbizói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselést létesít és ezáltal módot nyújt a nagyrédmű közönségnek arra, hogy ceget — a csomagolás és postaköltségek mellőzésével — közvetlenül felkereshesse. Alsólendván

SCHRANTZ ELEK rőfös- és divatúru kereskedő

vette át a képviseletet és a gyár rendes árában vállalja az uri-, női- és gyermeköltönyök, diszító és butorszövetek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke- és végáruk, szörmék stb. vegytisztítását és festését.

UGYSZINTÉN ÁGYTOLLAK TISZTÍTÁSÁT ÉS FEHÉRMENÜEK MOSÁSÁT IS.

A n. é. közönséget biztosítva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos áráról, szives jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviseletet és számos megbízást kér a

KOVALD PÉTER ÉS FIA cég.

15-7

Vendéglősök és szállodások figyelmébe!

Van szerencsém a t. vendéglős és szállodás urakat értesíteni, hogy az ELSŐ MAGYAR RÉSZVÉNY-SERFÖZŐDE

képviseletét Alsólendva és vidéke területére átvettem

és állandóan raktáron tartom a következő legjobbknak elismert söröket: Ászok sör (világos és sötét), Király sör (világos), Kiviteli márciusi sör (bajor módszer szerint, sötét), Udvari sör (a pilseni), Kétszeres márciusi sör (világos és sötét), Fojtott Bak-sör stb.

Ugyanezen sörök naponként frissen palackozva 25—50 füvegenként ládákban is kaphatók a legjutányosabb áruk mellett.

A t. vendéglős és szállodás urak szives pártfogását kerit tisztelettel **Mayer Ödön, Alsólendva.**

ASCHERL JÓZSEF

alsólendvai építőmesternek
a Kanizsai-utcában levő
fatelepen

tervszerinti kész tetőszerkezetek, épületfa, deszka és lécz kapható bármikor a legelfogadhatóbb árért.

Alsólendván a Vasuti-utcában

egy ház, mely három lakásból áll, kedvező fizetési feltételek mellett
szabad kézből eladó.
Bővebb felvilágosítás kiadóhivatalunkban nyerhető.

Fr. Kaiser-féle

bregenzi (Vorarlberg) köhögés elleni cukorkák.

kaphatók alulírott gyógyszerárban. Ki ezen köhögés elleni cukorkákat figyelembe nem veszi, vétkezik a saját egészsége ellen. — A Kaiser-féle

„Mell-Caramella“ cukorkák fenyővel, orvosilag kipróbált és ajánlott szer a köhögés, hurut és gegerakodás ellen. 5900 db közönlíbizonyítványt nyújtott. Ezen kitűnő gyógyhatású cukorkáknak csomagja 20 és 40 filler, adagja 80 filler.

Kapható:

FUSS F. NÁNDOR gyógyszerár
Alsólendván.

LENKEI ZSIGMOND

ÚJSÁGVÁLLALATA

Budapest, VII. ker., Rózsa-utca 8. sz.

A Bortermelő és Borkereskedő

Hetilap, megjelenik minden szombaton.

Csemege és Fűszerújság

Eltelmezési hetilap. Félévre 6 korona.

Közgazdasági Lapok

Pénzügyi, ipari, biztosítási, kereskedelmi és mezőgazdasági hetilap. Félévre 10 korona.

TEXTILIPAR

A selyem-, gyapjú-, kötött-, szövöttárakat, valamint a konfekció- és manufaktúrpárt és kereskedelmi felületű lap. Megjelenik a hó 1., 10., 20-án. Félévre 8 K.

Fővárosi Laptudósító

könyvmotus hetilap az összes vidéki újságok részére.

KÉRJEN MUTATVÁNYSZÁMOT!

Hirdetési irodája felvesz az összes lapok részére igen előnyös feltételek mellett hirdetések és előfizetéseket!

HOLLENBERGER MIHÁLY

kárpitos és díszítő — CSÁKTORNYA — Patak-utca 4. szám

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. érd. közönség b. tudomására adni, hogy bel- és külföldi első műhelyekben való több évi működés után **Csáktornán, Patak-utca 4. sz. a. egy kárpitos és díszítő műhelyt** nyitottam. Elvállalok és pontosan, meglegedésre végzek mindennemű szobaberendezést, garnitúrák, ágybetétek készítését, szobakárpitózást (tápetírozást) stb. a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig.

Szíves pártfogást kérve, maradok

Specialista vagyok valódi angol borbortur munkákban!

nyitottam. Elvállalok és pontosan, meglegedésre végzek mindennemű szobaberendezést, garnitúrák, ágybetétek készítését, szobakárpitózást (tápetírozást) stb. a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig.

Jutányos árak!

kiváló tisztelettel

3-1

Hollenberger Mihály kárpitos és díszítő

Keil-lakk

„Keil-Lakk“-nál jobb már nincsen. Asszony mondja: ez a kincsem! A padló úgy fnylik tőle. Nem is kell sok máz belőle; Kéves munka, semmi kín, Barna vagy porszürke szín, Figyelmet csak arra tegyen, Hogy az mindig „Keil-Lakk“ legyen! Ajtó, mosdó, ablakpárkány Oly fehér lesz, mint a márvány.

Ha „fehér Keil-Lakk“-ot veszünk S vele mindent jól befestünk. Konyhabutor, asztal, szék, Itt van „Keil-Lakk“ azurkék. Kerti butort fessünk zöldre, Gyermeknek öröme. „Keil-Lakk“-ból van minden szín, Kék, piros, zöld-rozmarin. Szóval: haz vagy nyírlak. Mindig legyen ott „Keil-Lakk“!

MINDENKOR KAPHATÓ:

ARNSTEIN BENŐ (Graner Testvérek utóda) cégnél ALSÓLENDVÁN és ASCHER B. ES FIA cégnél MURASZOMBAT.

6-1

Alkalmi ajándékok

Névnapi és alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak
**az arany- és ezüst-ékszer, valamint
a China-ezüst dísz tárgyak,**

melyek dus választékban, olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy-raktár fali-, ébresztő- és zsebrórákban, arany és ezüst láncokban, valamint látszereszei cikkekben. Javítást elvállalok!

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész

Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házban.

BUTOR!! Asztalos és kárpitózott, valamint vas- és rézbutorok nagy raktára.

Schwarcz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menaszonyi kelengyek, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra **ingyen!**

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEN BENŐ fűszer-, festék-, esemesge-, liszt-, vetemény-nagvak, úgyszintén norinbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, épületfa- és szénraktár.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindenemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

ÁG ISTVÁN vegyeskeresk. dése Hosszufalu.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára. BORS ISTVÁN kötelgyártó.

BLAU SANDOR vasuti vendéglője az állomásnál. BECK MIKSA sütődeje.

DOMA JÓZSEF vendéglős Dobronak.

DOMINKÓ JÁNOS aca Lendvahosszufalu.

DZSUVAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

ECKER PÁL kalapos.

EKE PÁL téglamester Hosszufalu.

ERMÉNYI JÁNOS bábústö és mézeskalácsos.

EPPINGÉR SAMU telegyáros és gőzmalom-tulajdonos Alsólendva.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPOT fűszer-, esemesge-, norinbergi-, rövid-, disznói-, jatek-, üveg- és porcellán-árak raktára. Nagy választék őr-dívat ekkékekben.

FARAGO ISTVÁN borhely- és fodrász.

FRANK ANTAL vendéglős Turinischán.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÖLDES MÓR kavéháza Csakortnya.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikavacs.

FÜRST LIPOT vendéglős Riedes.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemesge-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-árak kereskedése.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkoc.

GRFGÖRENGSICS JÓZSEF székgyártó. Kivánatára székizet vidékre is szállít.

GOMZI LAJOS építőiparos Hosszufalu. Elvállalja betonhidak és csatornák szakszerei készítését.

GÁL JÓZSEF molnár Pethesháza.

GODINEK LÁSZLÓ szoba- és címfestő Kanizsán.

GÖNCZ GÁBOR pékmester ajánlja saját főlegyeleire alatt készült házi rozkenyereit és süteményeit.

GREINER HENRIK kereskedő Szentgyörgyvidék. GAÁL SANDOR, a rédési hengergőzmalom új ber- lője ajánlja újman atalakított malomát minden- nemű gabonák őrlésére.

HARTMANN EDE ferfi-szabó (Alsó-utca.)

HEGEDÜCS ISTVÁN eszmadia.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turinischán.

HAAS MIKSA vegyítészeti és műfestő Zalaegerszeg.

HORÁK ODON bútorkereskedő és asztalos Csakortnya.

HORVÁTH GEZA vegyeskereskedő Cserfeld.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszufalu.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője Hosszufalu.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varró gép javító műhelye Csakortnya.

KEPE MIHALY Hosszufalu. Elvállal mindennemű le-tomunkat. Kész esővéc és lidak kaphatók.

KESZLER JÓZSEF és FLA gazdasági gép, varrógép és kerékpár gyári raktára, valamint műlengere- malmi liszt nagybani lerakata, (greiner-felé ház)

LEVASICS FERENC építőiparos.

LOVENYAK VINCE borhely- és fodrász Dobronak.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinec.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalahátsza.

MAYER ODON óras és órkésztes. Nagy raktár china-egüst árúban.

MAYER JÓZSEF vas- és fűszerkereskedő Lenti. Nagy választék vasalások és takaróztályhelyekben. Gazdasági gép-, cement- s meszraktár, polinkaföld.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasaló-árakban. Varrógép-, gőz- és szági gép-, szén-, cement- és malomko-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

MOLNÁR JÓZSEF szoba- és címfestő Kanizsán-utca

MIKOLA FERENC asztalos

MOORY ISTVÁN kavéháza Sarvar.

MILHOFER TESTVÉREK vegyeskereskedése Lendvasarhely.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendé gló

NEMETH PÁL gép- és épületlakatos.

NEMETH ERNO lo-belyűzlete Faut, Beck-f. házban

POLLAK SAMU vendéglős Múrhely (Dokkiesin.)

POLLAK LAZÁR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

REVERENCIS ISTVÁN vendéglős Letenyen.

RAPOSA FERENC építőiparos (lakik a hegyen.)

REICHENFELD SANDOR mesz-árú.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalahátsza.

REICH H. vegyeskereskedő. Tofás- és vadszilvái Nagypalánán.

RAMFTL SANDOR őr-ri-szabó és angol női felöltő- készítő

SBUL KÁROLY vendéglős Rudamos.

SCHWARGKAROLY borkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL őr-szabó angol szövet-újdosásnak megerkeztek melyekből fess, szép ruhák készílnak.

SCHWARCZ LIPOT bútorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovász.

STERMANN JÓZSEF ácsmester Lendvahosszufalu

SCHRAUTZ ELK rőfos- és divatruháza.

SIPOS LAJOS építő- és mázolós.

SIMONKA ISTVÁN komuves (akik a hegyen.)

SIMONKA JÁNOS székgyártó.

SIMONKA JOZSEF ácsmester. Alsólendva.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Főutca.

SZOMI FERENC asztalos Hosszufalu.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TUSKE FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-árú készítő.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarev

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen oleson elad fas és zöid szőlőoltványokat a legjobb ár- és esemes- gajokban. Különösen ajánlja a kővezet őlványokat Szőlőtelepést helyben és vidéken oleson elvállal

WORTMAN BENŐ rőfos- és divatrua kereskedése.

WALTERSDORFER ADOLF mesz-árú.

WOLFSHIN HENRIK központi kavcs.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű őr-ri-szabó.

WEISZ LIPOT ferfi- és női divatrua üzlete.

A világneve vani Kobrak-cipo egyedül raktára.

WEINSTUNG JAKAB gőzmalma Günterháza.

Nagy raktár zománczott főzőedényekben!

Bámulatos olcsó árak!

Kifogástalan jó munka!

SIPOS LAJOS

épület- és mű-bádogos ALSÓLENDVÁN.

Van szerencsém Alsólendva és vidéke nagyérdemű közönségének szives figyelmét felhívni a gépekkel bádogos-műhelyemre, hol mindennemű javítások és legjobban berendezett u munkák olesón végeztetnek. Állandó nagy raktár tartok permetezőők alkatrészeiből, mindennemű bádogárúkból, valamint többféle nagyságu öntöző és más kannákból. Réz-vizmelegítők szakszerű javítása! Tulzsfolt raktár miatt zománczott főzőedények bámulatos olcsó eladása. Elvállalok mindennemű bádogosmunkát és üvegezést egész épületekre is! Permetező-gépek javítását lelkiismeretesen és jutányosan teljesítem! — Hitelesített őrmetékek nagy választékban.

FÜRDŐKÁDAKAT KÉSZÍTEK MÁR 14 KOR-TÓL FELFELE! KÁDAT NAPI HASZNÁLATRA 60 FILL-ERT KÖLCSÖN ADOK!

Csatorna, tetőablak, tetőfedés a legjobb kivitelben

Kívánatra költségvetéssel szívesen szolgálók

